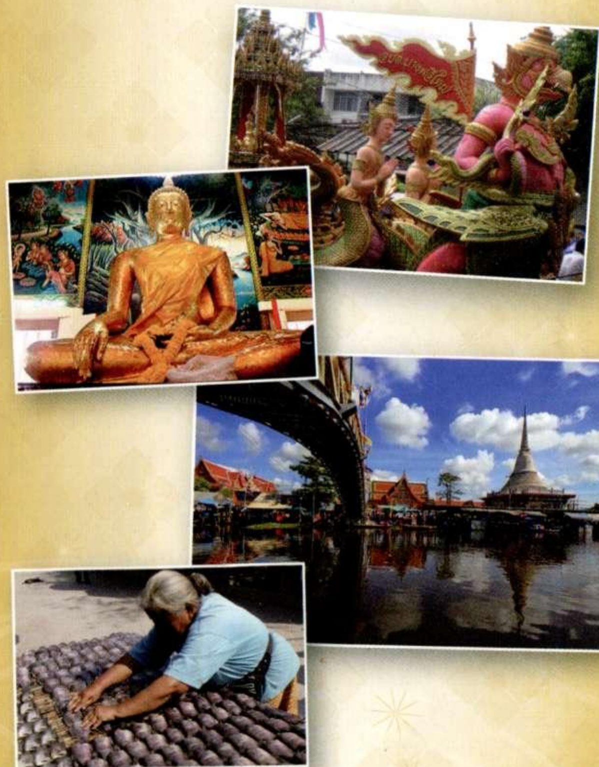
คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตำบลบางพลีใหญ่

๑. นางวีร์สุดา	รุ่งเรือง	ประธานสภาวัฒนธรรม
๒. นายจง	ลิ้พูนทรัพย์	รองประธานสภาวัฒนธรรม
๓. นางวรินทร	จงรักดี	รองประธานสภาวัฒนธรรม
๔. พ.อ.อ. สุชาติ	กลิ่นชั้น	หัวหน้างานประชาสัมพันธ์
๕. นายเสน่ห์	พึ่งทอง	ผู้ช่วยงานประชาสัมพันธ์
๖. นายถวิล	รินทา	หัวหน้างานปฏิคม
๗. นางดลพร	อุประ	ผู้ช่วยงานปฏิคม
๘. น.ส.ชลลดา	จันอ้น	นายทะเบียน
๙. น.ส.ปภัสสร	ครุฑมณี	ผู้ช่วยนายทะเบียน
๑๐. นายเกรียงศักดิ์	ตันฑะตะนัย	เลขาธิการ
๑๑. นายวสันต์	บานแย้ม	ผู้ช่วยเลขาธิการ
๑๒. ส.ต.ต.วีระยุทธ	คงไมตรี	กรรมการ
๑๓. นายสะอาด	สิงห์เหลือง	กรรมการ
๑๔. นายวุฒินันท์	บุญชู	กรรมการ
๑๕. นางสุธาทิพย์	บุญมี	กรรมการ
๑๖. นายสมศักดิ์	ศุภจรูญวงศ์	กรรมการ
๑๗. นางลักษณา	วุฒิพงษ์	กรรมการ
๑๘. นายอนุกูล	บุญยิ้ม	กรรมการ
๑๙. นายเอกชัย	ฟักอ่อน	กรรมการ
๒๐. นายชุมพร	รังรงทอง	กรรมการ
๒๑. นางสุชาดา	บานแย้ม	กรรมการ
๒๒. นางชวนพิศ	ครุฑมณี	กรรมการ
๒๓. น.ส.ปนัดดา	จำเนียร	กรรมการ

สำนักงานเลขาธิการ
สภาวัฒนธรรมตำบลบางพลีใหญ่
๒๙/๙ หมู่ ๗ ต.บางพลีใหญ่
อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐
โทร. ๐๒-๓๓๗-๓๑๑๕ ต่อ ๑๒๐

สภาวัฒนธรรม
ตำบลบางพลีใหญ่

❖ กำเนิดวัฒนธรรม ❖

วัฒนธรรมเป็นเรื่องของคน คนหรือมนุษย์เท่านั้นที่มีวัฒนธรรม สัตว์ไม่มีวัฒนธรรม บางครั้งสัตว์อาจทำอะไรได้อย่างสวยงามน่าทึ่งได้ก็จริงแต่การกระทำของสัตว์นั้นๆ ไม่มีวิวัฒนาการเจริญก้าวหน้า ทำอย่างไรก็คงทำเช่นนั้นเป็นร้อยเป็นพันปี อย่างนี้เรียกว่าเป็นสัญชาตญาณเท่านั้น จึงไม่นับเป็นวัฒนธรรม ซึ่งต่างจากการกระทำของมนุษย์ที่มีการปรับปรุงพัฒนา มีวิวัฒนาการ มีสมอง ที่จะพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้มีความเจริญงอกงาม ดังนั้นวัฒนธรรมจึงเป็นผลผลิตที่เกิดจากคนหรือมนุษย์เท่านั้น อะไรที่เกิดจากธรรมชาติไม่ใช่วัฒนธรรม สัตว์ไม่มีวัฒนธรรม คนเท่านั้นที่มีวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ความอยาก ความต้องการตามสัญชาตญาณของมนุษย์เป็นจุดเริ่มของวัฒนธรรม เมื่อมีความต้องการตามสัญชาตญาณ มนุษย์จะต้องไขว่คว้าสรรหาสรรพสิ่งทั้งหลายมาสนองความต้องการนั้น ถ้าจะวิเคราะห์ขยายความสรุปง่ายๆ คือ มูลเหตุของการเกิดวัฒนธรรมคือจิตใจของมนุษย์ ผลของจิตใจ ได้แก่ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ เป็นบ่อเกิดของการกระทำของมนุษย์เหล่านี้ คือบ่อเกิดความเป็นมาของวัฒนธรรมทั้งสิ้น

❖ วัฒนธรรมคืออะไร ❖

เรื่องความหมายของวัฒนธรรมนี้ มีผู้รวบรวมไว้ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ความหมายทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ ในที่นี้ได้นำเสนอแต่ความหมายว่ากระชับเข้าใจง่ายๆ ความหมายที่จะใช้ในการทำงานได้อย่างถูกต้อง แต่ก่อนเรามักเข้าใจกันว่า วัฒนธรรมเป็นเรื่องศิลปะ ระบำ รำฟ้อนเท่านั้น จึงเรียกติดปากกันว่า "ศิลปวัฒนธรรม" ความจริงถ้าพิจารณาความหมายข้างต้นจะเห็นว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องครอบจักรวาลที่มีความหมายกว้างกว่าเรื่องระบำรำฟ้อนเท่านั้น วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมถึงความรู้สึกนึกคิด การทำมาหากิน และ ความเป็นอยู่ของคนทั้งหมด

จากความหมายของวัฒนธรรมที่มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ล้วนแต่มีความหมายและมีคุณค่าทั้งสิ้น ตลอดจนมีการชี้ให้เห็นในชาติ โดยมีเป้าหมาย สูงสุดอยู่ที่การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่สมดุลและยั่งยืนระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ คนไทยทุกคนจึงควรตระหนักในความจำเป็นที่ต้องใช้วัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำคัญในกระบวนการพัฒนารวมทั้งเห็นความสำคัญของวัฒนธรรม และศึกษาหาความรู้ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจซาบซึ้ง และภาคภูมิใจในภูมิปัญญา ค่านิยมแบบแผนอันดีงามแห่งวิถีชีวิตแบบไทยตลอดจนช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมและร่วมแรงร่วมใจกันที่จะธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทยไว้สืบต่อไป

❖ ความสำคัญของวัฒนธรรม ❖

ประเทศชาติ มีองค์ประกอบที่สำคัญหลักๆ ๓ อย่าง คือ ต้องมีคน มีแผ่นดินที่มีอาณาจักรขอบเขต และที่สำคัญต้องมีวัฒนธรรมประจำชาติ ถ้าขาดคน ขาดแผ่นดิน ขาดวัฒนธรรม อันใดอันหนึ่งจะเป็นชาติที่มั่นคงถาวรได้อย่างไร ลองพิจารณาดูว่าวัฒนธรรมมีความสำคัญเพียงใด วัฒนธรรมเปรียบเสมือนรากแก้วที่ยึดโยงต้นไม้ยืนตระหง่านได้ วัฒนธรรมเป็นเหมือนฐานให้สังคมประเทศชาติยืนหยัดสง่างาม

วัฒนธรรมเปรียบเสมือนน้ำที่หล่อหลอม เชื่อมประสานให้กรวด หิน เหล็ก ปูน ทราย เข้าด้วยกัน ให้แข็งแกร่งเป็นแท่งคอนกรีตที่มั่นคง เป็นปึกแผ่นแน่นหนาจนกลายเป็นตึก กำแพง เขื่อน ถนนอื่นๆ จิปาถะในสังคมมนุษย์ เฉกเช่นทำนองเดียวกัน วัฒนธรรมจะเป็นตัวเชื่อมประสานหล่อหลอมจิตวิญญาณให้มนุษย์แต่ละคน แต่ละกลุ่มชน เกิดการเกาะเกี่ยวผูกพันกัน จากระดับเล็กๆ ระดับครอบครัว ชุมชน จนกลายเป็นสังคมขนาดใหญ่ ระดับสากล ระดับนานาชาติ หรือระดับโลก วัฒนธรรมมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตคน มีอิทธิพลต่อคน มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตเรา วัฒนธรรมแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ช่วยให้เกิดความมั่นคง มีผู้สรุปไว้ว่าความสำคัญของวัฒนธรรมทำให้เกิดเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี สามัคคีและมั่นคง

❖ ประเภทของวัฒนธรรม ❖

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ ที่เรารู้จักกันดีในนามยูเนสโก (UNESCO) แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น ๕ สาขา คือ

๑) สาขาศิลปะ (The Arts)

๒) สาขามนุษยศาสตร์ (The Humanities)

๓) สาขากีฬาและนันทนาการ (The Sports and Recreation)

๔) สาขาช่างฝีมือ (The Political Craft)

๕) สาขาคหกรรมศิลป์ (Domestic Arts)

ยูเนสโก (UNESCO) ยังจัดหมวดหมู่เรื่องราวของมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็น ๕ กลุ่ม คือ

๑) มุขปาฐะ การแสดงออกเพื่อการสื่อสาร

๒) ศิลปะการแสดง

๓) การปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม เทศกาล ประเพณี

๔) ความรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาลความเชื่อ

๕) งานฝีมือทักษะเชิงช่างต่างๆ

สภาวัฒนธรรมแห่งชาติในอดีตได้กำหนดประเภทของวัฒนธรรมไว้ดังนี้

๑) คติธรรม เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำสอน สุภาษิต หลักคิด

๒) วัตถุนิยม วัฒนธรรมเกี่ยวกับวัตถุต่างๆ

๓) เนติธรรม เป็นเรื่องเกี่ยวกับขนบ จารีต กฎ ระเบียบ กฎหมายต่างๆ

๔) สหธรรม เป็นเรื่องราวของการอยู่ร่วมกัน มารยาททางสังคม ประเพณีต่างๆ

การจัดหมวดหมู่วัฒนธรรมพื้นบ้าน แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

๑) หมวดขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ และศาสนา

๒) หมวดภาษาและวัฒนธรรม

๓) หมวดศิลปกรรมและโบราณคดี

๔) หมวดการละเล่นดนตรีและการพักผ่อนหย่อนใจ

❖ ภูมิหลังความเป็นมาของสภาวัฒนธรรม ❖

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ริเริ่มให้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๗ โดยทดลองนำร่องแห่งแรกที่จังหวัดเชียงใหม่ ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๓๘ ได้อาศัยอำนาจตามประกาศคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๘ จัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นทั่วประเทศ โดยคาดหวังว่าการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจะเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ในการดำเนินงานวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นเจ้าของวัฒนธรรมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ ที่ส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิและหน้าที่ในด้านวัฒนธรรม โดยภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุน นับตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมมาจนถึงปัจจุบันมีการขยายเครือข่ายสภาวัฒนธรรมออกไปจนครบ ทุกภาค ทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกตำบล

❖ ปรัชญาแนวคิดการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ❖

แนวความคิดการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมเกิดจากปรัชญาที่ว่าวัฒนธรรมเป็นของประชาชน การดำเนินงานวัฒนธรรมจะบรรลุผลได้ดียิ่งขึ้นต้องให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างมีบทบาทสำคัญ

❖ ความหมายของสภาวัฒนธรรม ❖

สภาวัฒนธรรมเป็นองค์กรภาคประชาชน มุ่งเน้นให้ประชาชนในท้องถิ่นมีการรวมตัวกันเพื่อดำเนินงานวัฒนธรรมซึ่งจะมีการดำเนินงานในทุกระดับของชุมชนตั้งแต่ระดับจังหวัดอำเภอและตำบล ดังนั้นสภาวัฒนธรรมจึงเป็นของประชาชนโดยประชาชน และทำเพื่อประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ เป็นหลัก

- สภาวัฒนธรรม คือ ที่ประชุมของสัตบุรุษ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
- สภาวัฒนธรรม คือ องค์กรผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น
- สภาวัฒนธรรม คือ องค์กรเอกชนที่เกิดจากการรวมตัวกันตามความสมัครใจของประชาชนทุกหมู่เหล่าในแต่ละท้องถิ่น
- สภาวัฒนธรรม คือ เวทีที่เป็นศูนย์กลางการติดต่อประสานงานรวมพลังปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกัน
- สภาวัฒนธรรม คือ องค์กรภาคเอกชนที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกระทรวงวัฒนธรรมได้ส่งเสริม สนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรม

บทบาทหน้าที่สภาวัฒนธรรมเน้นหนักในด้านการประชุมเชิงวิชาการในด้านวัฒนธรรม แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ และถูกต้องเหมาะสมกับสภาท้องถิ่น แล้วนำองค์ความรู้หรือข้อมูลที่ค้นพบมาถ่ายทอดเผยแพร่สู่สังคม โดยให้ชุมชนเป็นผู้นำไปปฏิบัติ จัดทำให้เป็นผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคมในสุดเป้าหมายปลายทาง คือ เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

❖ องค์ประกอบของสภาวัฒนธรรม ❖

สภาวัฒนธรรมประกอบด้วยประชาชนจากทุกภาคส่วน จัดระเบียบเป็นกลุ่มๆ เรียกว่า ภาคีต่างๆ ประกอบด้วย

๑. ภาคีธุรกิจ

๒. ภาคีราชการ

๓. ภาคีวิชาการ

๔. ภาคีเอกชน

๕. ภาคีประชาชน

๖. ภาคีอื่นๆ

ภาคีต่างๆ เล่านี้รวมตัวกันเป็นระบบเครือข่าย เครือญาติทางวัฒนธรรมและคัดเลือกผู้แทนเข้ามาเป็นคณะกรรมการบริหารดำเนินงานวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น เป็นเบญจภาคี คือ คนไทย ๕ กลุ่ม ที่มีหน้าที่ภารกิจเกี่ยวข้องผูกพันกันในการสร้างสรรค์และสืบสานวัฒนธรรมของชาติ พลังทั้ง ๕ ส่วน ต่างมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เป็นพลังอำนาจที่สามารถผลักดันและขับเคลื่อนสังคมให้บรรลุเป้าหมายปลายทางได้อย่างมหัศจรรย์

โครงสร้างในการบริหารงาน

❖ บทบาทอำนาจหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม ❖

๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม

๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม

๓) ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

๔) ระดมทรัพยากรบุคลากรและสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

๕) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์

๖) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ

๗) ดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมจังหวัดกรุงเทพ-มหานครหรือหน่วยงานอื่นๆ ขอความช่วยเหลือ

๘) ปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม

๙) ปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดแย้งต่อคุณธรรมจริยธรรมและข้อกฎหมาย

๑๐) เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

❖ เหตุผลความจำเป็นต้องมีสภาวัฒนธรรม ❖

ความอ่อนแอของสังคมไทยอันเป็นมูลเหตุให้กระแสวัฒนธรรมที่ไม่พึงปรารถนาโหมกระหน่ำเข้ามาซัดในสังคมไทยอ่อนเอนเบี่ยงเบน และวิกฤตมีต้นเหตุมาจากการขาดความร่วมมือกันอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมจากทุกภาคส่วนของการใส่ใจในเรื่องวัฒนธรรมซึ่งมีแนวโน้มอ่อนแอลงและอาจล่มสลายได้ในอนาคต เปรียบเสมือนวัวทั้งฝูงสู้เสือตัวเดียวไม่ได้ วัวทั้งฝูง ๒๐ - ๓๐ ตัว อยู่ชายทุ่งกลับถูกเสือที่แอบซุ่มอยู่ราวป่าออกมาคาบวัวไปกินทีละตัว ๆ ในที่สุดวัวก็ถูกเสือกินจนหมดฝูง ในทางกลับกันหากวัวผนึกกำลังกันหันหัวสู้เสือที่มีตัวเดียว แต่วัวมีจำนวนมากกว่าช่วยกันรุมเอาเขาทิ่มแทงเสือก็อาจมีทางเอาชนะเสือได้ อุปมาเสมือนสังคมไทยต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างทำ กระแสยาบ้าก็มาเอาลูกหลานเราออกไปเสียผู้เสียคน แก๊งมอเตอร์ไซค์ซิ่งก็มาพากันฉุดคร่าลูกหลานเข้าไปร่วมกิจกรรมอันตราย เกมคอมพิวเตอร์ก็มานำพาความคิดลูกหลานเราไปเลียนแบบเป็นอาชญากร บางครั้งหลอกลวงลูกหลานเราไปข่มขืน ฯลฯ กระแสวัฒนธรรมที่เบี่ยงเบนเหล่านี้ซัดเข้ามาทำร้ายทำลายสังคมไทยระลอกแล้วระลอกเล่า เสมือนเสือแอบมาจับลูกวัวไปกินทีละตัว ๆ จนหมด ถึงเวลาที่เราต้องตั้งสติรวมตัวกันต้านกระแสเลวร้ายนี้หรือยัง

❖ พลังวัฒนธรรม พลังแห่งอำนาจ ❖

วัฒนธรรมหรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม เปรียบเสมือนน้ำที่เป็นตัวเชื่อมประสานให้กรวด หิน ปูน เหล็กผนึกกันเป็นแท่งคอนกรีตที่มีความแข็งแกร่ง แน่นหนามั่นคง ต้านทานน้ำหนัก ต้านทานกระแสได้ เป็นตอม่อทางด่วน บ้าน ตึกสูงระฟ้าได้ เป็นกำแพงเขื่อนกั้นกระแสน้ำขนาดมหึมาได้ วัฒนธรรมหรือ กิจกรรมทางวัฒนธรรมนั้นสามารถหล่อหลอมจิตวิญญาณของคนในชุมชนให้ผูกร้อยถักทอเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดความผูกพันสมัครสมานสามัคคีรักเคารพกัน เกิดวิถีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไมตรีมีเมตตากัน ไม่ทะเลาะขัดแย้งกัน ชุมชน สังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สภาวัฒนธรรมตำบลหรือสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ จึงเปรียบเสมือนฝายหรือ ทำนบกั้นกระแสน้ำขนาดเล็กตามลำห้วยที่กักกันความชุ่มชื้นให้ต้นไม้และ ต้านกระแสความรุนแรงของน้ำที่ไหลบ่ามาทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า เป็นเสมือนทำนบหรือฝายคอยกั้นกระแสวัฒนธรรมที่เบี่ยงเบนหรือแปลกปลอมที่เข้ามาในสังคม ชุมชน เพื่อปกป้องสังคมแต่ละท้องถิ่นในท่ามกลางความมืด หากเราช่วยกันจุดประกายแสงสว่างขึ้นเพียงเล็กน้อย ก็ยังทำให้มองเห็นทางบ้าง ยังดีกว่าเรามานั่งสาปแช่งความมืด ในทำนองเดียวกันในสภาวะสังคม